

درود بر مردم آگاه و مبارز سنندج!

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد شهدا!
مجلس فرمایشی دردی را دوا نمی کند!
مرگ بر خامنه ای، رفسنجانی، خاتمی!

اینها شعارهای تظاهرات سوم اسفند ۱۳۷۸ سنندج است. مردم این شهر با تظاهرات قهرمانانه خود، واقعه ای مهم را در تاریخ مبارزات جاری علیه جمهوری اسلامی به ثبت رساندند. این تظاهرات از قبل از انتخابات تدارک دیده شد. اعلامیه دست نویسی در سطح شهر پخش شده بود که مردم را به تجمع اعتراضی در روز سوم اسفند بیاد جانباختگان خیزش سال پیش دعوت می کرد. رژیم که با عدم استقبال مردم سنندج از مضحکه انتخابات مجلس شورای اسلامی روبرو شده بود، از روز اول اسفند عکس العمل نشان داد. ۲۰ اتوبوس قوای سرکوبگر در سطح شهر دیده می شد. از صبح دوم اسفند، این اتوبوسها در نقاط اصلی سنندج، یعنی خیابان فردوسی، میدان اقبال، میدان خمینی، چارباغ و خیابان سیروس مستقر شدند. نیروهای شهربانی و بسیج نیز به کمک نیروی انتظامی آمدند. تا ساعت ۱۰ صبح سوم اسفند شهر آرام بود: آرامش قبل از توفان! سپس نیروی خشمگین و مصممی که اکثرا از جوانان تشکیل می شد در گروه های ۳۰ تا ۴۰ نفره در کوچه های فرعی به شعار دادن پرداختند: مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد شهدا! نقطه شروع، درست همان محلاتی بود که به خاطر سابقه مبارزاتی و نفوذ انقلابیون چپ شهرت دارد. این حرکت، دشمن را غافلگیر کرد؛ زیرا آنان مانند سال گذشته انتظار شروع تظاهرات از خیابانهای اصلی شهر را داشتند. سپس پرتاب کوکتل مولوتف بسوی خودروهای قوای سرکوبگر آغاز شد. چهارراه فرح، خیابان خمینی، چارباغ و کوچه های اطراف تا ساعت ۴ بعد از ظهر شاهد درگیری و جنگ و گریز بود. نیروهای رژیم در هراس از بالا گرفتن آتش خشم مردم و گسترش آن به نقاط دیگر، دست به تیراندازی زدند و از گاز اشک آور و باتون استفاده کردند. در جریان این تظاهرات ۱۰ تا ۱۵ نفر دستگیر شدند. البته نیروهای امنیتی از تظاهرات فیلمبرداری می کردند تا در روزهای بعد افراد شناسائی شده را دستگیر کنند. روز چهارم اسفند، اکثر مغازه ها در خیابانهای اصلی شهر تعطیل بود و نیروهای انتظامی در شهر مستقر بودند. تا روز پنجم اسفند، ۵ نفر دیگر نیز به اسارت رژیم در آمدند. در این روز قوای سرکوبگر تا ساعت ۶ و نیم بعد از ظهر شهر را در اشغال خود داشتند. هنوز خبری از انجام تظاهرات جدید نرسیده است.

تظاهرات سنندج در نخستین سالگرد خیزشی برپا شد که حرکت پر شور و الهامبخش دختران دانشجو در سنندج آغاز گر آن بود و هزاران زن و مرد در آن شرکت داشتند. آن تظاهرات در اعتراض به ربوده شدن رهبر حزب کارگران کردستان (پ. کا. کا.) توسط نیروهای امنیتی ترکیه - آمریکا برپا شد. رژیم اسلامی، آن خیزش قهرمانانه را به خون کشید؛ دهها نفر کشته و زخمی شدند و صدها نفر به اسارت در آمدند. طی یکسال اخیر، مقامات حکومت کوشیدند هرگونه اعتراض مردم و خواست رسیدگی به این جنایات را در نطفه خفه کنند. خانواده های جانباختگان حتی اجازه بزرگداشت یاد عزیزان خود را نیافتند. حتی افراد معترضی که حمایت خود از خاتمی و تعهد خویش به مبارزه قانونی و مسالمت آمیز را اعلام کرده بودند نیز روانه زندان شدند. کمی بعد از خیزش سنندج، موسوی لاری وزیر کشور کابینه خاتمی در مجلس حاضر شد و بدون کوچکترین پرده پوشی از گلوله باران کردن مردم دفاع کرد. این مهره کثیف رژیم اعلام کرد که سرکوب کردیم؛ خوب کردیم؛ زیرا امنیت نظام به خطر افتاده بود. مسئله اوجالان، مسئله ترکیه است و ربطی به ایران ندارد و کسانی که تظاهرات کرده بودند توطئه گر بودند....

خیزش اسفند ۷۷ و سرکوب خونین آن، یکی از وقایع تکان دهنده ای بود که ماهیت ارتجاعی و ضد مردمی خاتمی و همدستانش را بیش از پیش آشکار می ساخت و نشان می داد که سک زرد برادر شغال است.

امسال نیز تظاهرات سوم اسفند ۱۳۷۸ سنندج، با فریاد کردن شعار علیه فریب انتخاباتی جمهوری اسلامی، جایگاه سیاسی ویژه ای می یابد. این تظاهرات در اوج سرمستی هیئت حاکمه از کشیدن مردم به پای صندوق های رای که برای تثبیت جمهوری اسلامی برپا شده، اتفاق می افتد. و به همین خاطر، ضربه سیاسی مهمی به رژیم محسوب می شود. مردم سنندج در این مبارزه جسورانه، منافع واقعی کارگران و زحمتکشانش و خلقهای تحت ستم ایران را در شعارهایشان ظنین افکن ساختند. صدای آنان، صدای حقیقی اکثریت مردمی است که تحت ستم و استثمار رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی قرار دارند. از این رو، رژیم و رسانه ها و مطبوعات وابسته به آن، همه تلاش خود را بکار می بندند تا مانع انتشار دقیق و گسترده خبر این تظاهرات شوند؛ می کوشند این مبارزه را بی اهمیت جلوه دهد یا اهداف و شعارهایش را تحریف کنند؛ می کوشند از رسیدن پیام آگاهگرانه مردم سنندج برای توده های سراسر ایران جلوگیری کنند. در مقابل، وظیفه تمامی نیروها و عناصر انقلابی و آزاده و ترقیخواه است که دیوارهای سانسور رژیم را بشکنند. باید اخبار مربوط به این مبارزه را هر چه سریعتر جمع آوری کنند و هر چه وسیعتر انتشار دهند. مبارزه جوئی و فداکاری و خواسته های مردم سنندج را تبلیغ کنند و جنایات و دسائس رژیم را افشاء نمایند. در خارج از کشور، سازمان دادن آکسیون ها و تظاهراتهای گسترده و متحدانه با هدف آزادی فوری مبارزانی که در جریان تظاهرات سنندج اسیر شده اند و افشای همه جانبه سیاستهای سرکوبگرانه جمهوری اسلامی در کردستان، ضرورت حیاتی دارد. دست نیروهای سرکوبگر رژیم از مردم سنندج کوتاه! آزادی فوری کلیه دستگیر شدگان!

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)
اسفند ماه ۱۳۷۸

از طریق نشانی مکاتباتی، پست الکترونیکی و فاکس زیر با ما تماس برقرار کنید:
BM BOX 8561, LONDON WC1N 3XX, U.K.
HAGHIGHAT@SARBEDARAN.ORG
001-530-32-57-763